

11 Kr. om Aaret. Det forekommer mig unægteligt at være ejendommeligt at ville forsvare Lægernes Sag ved at sige, at Lægerne er nu som før de syges Venner. Ja, det tror jeg nok, Lægerne er, men de tager sandelig ogsaa deres Penge, og det bevirker, at mange syge ikke kan ty til Lægerne. Det var ikke paa den Maade, Lægerne i gamle Dage var de syges Venner, det var paa en ganske anden Maade. Det eneste Lyspunkt i det ærede Medlems Tale var, synes jeg, at han ikke selv syntes at være tilfreds med, at de jyske Læger stillede saa store Krav. Han sagde udtrykkelig, efter at han havde nævnt disse forskellige Begrundelser, som alle er noget søgte, men som jeg jo ved er de jyske Lægernes, at om Betalingen netop skulde ligge paa det Punkt, skulde han ikke kunne sige. Men jeg er enig med det ærede Medlem i een Ting, og det er, at Konflikten skal afsluttes. Konflikten er et socialt Tilbageskridt, som gaar ud over Børnene, og derfor skal den afsluttes, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at de, der først og fremmest skal tage Initiativet, er de to Hovedorganisationer, for Lægerne og for Sygekasserne. Man burde altid søge at komme væk fra landsdelsvise Organisationer, det er og bliver et Onde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg takker de to ærede Medlemmer, som nu havde Ordet for korte Bemærkninger, idet de jo kun understregede, at min Fremstilling ikke kunde modsiges paa et eneste Punkt. Jeg er enig med dem begge i, at Konflikten er af en saa alvorlig Art, at den skal afsluttes. Jeg skulde ikke have taget Ordet her for en kort Bemærkning, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard havde mindet om, at nu er den vedkommende Formand ikke mere Formand for Sygekasserne i Jylland. Men her maa jeg understrege, at det er kun en Maaned siden, han fratraadte, saaledes at Konflikten, da Hr. Borgmester Jacobsen fik Sagen i sin Haand, var saa forkludret, at den ikke lige straks kunde bringes til Løsning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Realiteterne er altid det bedste: Vil det ærede Medlem Hr. Jo-

hannes Lou sammen med mig rette en Opfordring til disse to Hovedorganisationer om at mægle i den jyske Sygekassekrig?

Sneum: Jeg skal ikke blande mig i Detaillerne af den Strid, der er opstaaet her i Tinget om Sygekassekonflikten i Jylland, men jeg vil dog understrege, at det er min Opfattelse, at de Ord, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fremførte her i Tinget i Dag om Konflikten, bidrager ikke til dens Løsning. Jeg tror ikke, det saa meget er Diskussion, der skal til, som Forhandling og Handling, og jeg kan derfor tiltræde det Forslag, der var fremme om, at hvis ikke der viser sig anden Udvej til at komme ud af Konflikten, maa Rigsdagen for Alvor beskæftige sig med den og bringe den ud af Verden. Der er ingen Tvivl om, at den virker i høj Grad ødeleggende for mange Smaafolk i Jylland, og vi kan ikke med Sindsro se den kommende Vinter i Møde, uden at denne Konflikt er bragt ud af Verden.

Jeg skal henvende mig til den højtærede Socialminister angaaende Invalideforsikringslovens Praktisering. Vi fik den 6. Maj 1921 en Lov om Invalideforsikring, der traadte i Kraft den 1. Oktober 1921. Den har altsaa nu virket i tre Aar. Det var jo øjensynligt, at der, straks efter at denne Lov var traadt i Kraft, vilde komme ikke saa ganske faa Ansøgninger om at faa Invalideunderstøttelse, og det myldrede ogsaa ind med Ansøgninger fra Borgere, som mente sig berettigede til at faa denne Understøttelse. Den daværende Præsident for Invalideforsikringsretten udtalte den Gang, at man vilde sikkert i Løbet af 1½ Aar kunne komme à jour, saaledes at man var kommet igennem det første store Antal af Ansøgninger. Men nu er der gaaet tre Aar, og det viser sig desværre, at man oppe i Invalideforsikringsretten ligger med mange Ansøgninger, som man ikke er blevet færdig med, Ansøgninger, som har ligget der i indtil to Aar. Her er et Forhold, som jeg gerne vil henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa, om det ikke var muligt at faa en lille Smule mere Fart i Administrationen deroppe, saaledes at Ansøgerne ikke skal være nødt til at vente i op til to Aar, inden de faar Svar paa deres Ansøgninger.

Jeg skal dernæst vende mig til den højtærede Erhvervsminister angaaende de autoriserede Revisorer og den Maade, den autoriserede Revision praktiseres paa. Vi fik i 1909 en Lov om statsautoriserede Revisorer, og det var sikkert en god Foranstaltning. Nu er der gaaet saa mange Aar siden,